

Publicerad 2008-02-08 00:19 av daniele

försvunnen

Jag spelar över
och förstör samtidigt allting
det lilla som ligger eller inget som berör mig
det verkar vara så härligt
jag är inte stolt
men inte ledsen heller
för att jag är jag.

Visst kan jag minnas dig
men varför vill jag gråta
när jag inte vill förlåta
varför släcker du ljuset på mig
när jag ändå är på väg ifrån dig?

så enkelt är inget längre svårt
så nu ser du jag står ensam
inte väntandes på någon mera
jag har huvudet högt trots
att inga känslor försvann
det var bara du
du det var bara du som brann,
du det var bara du som brann,
och försvann

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren daniele med Poeter.se id #7408 innehar upphovsrätten